

pontjából közvetlenül felhasználható igen sok szép és tanulságos részletet tartalmaz, melyek közül az összegezésre vonatkozó grafikus megfontolásokra hívjuk fel különösen a figyelmet. E fejezetben foglaltak közül még a »Pythagorasi háromszögek« és a »Fermat-féle probléma« című rész érdemel különösebb figyelmet, amennyiben a benne foglaltak az oktatási gyakorlat szempontjából ugyancsak közvetlenül felhasználhatók.

A mű befejező része a *valós számokkal* foglalkozik s a számkör újabb bővítésének szükségességét igazolja. Részletesen bemutatja az irracionális szám különböző értelmezési módjait és kiemeli az egyes eljárások előnyeit, hátrányait. A középiskolai tanár szempontjából különösen tanulságos a munka utolsó fejezete, mely az irracionális számoknak a középiskolában való oktatásával foglalkozik, hangsúlyozva, hogyan kell a számfogalom fokozatos elmélyítésével kiérlelni oly fogalomalkotásokat, amelyek az oktatási gyakorlatban igen sokszor mostoha elbánásban részesülnek.

Felfogásunk szerint a munka elérte célját. Alkalmas arra, hogy mind a katedrán működő tanárnak, mind pedig a tanárjelöltnek megbízható kézikönyve legyen. Szeretnők remélni, hogy a kilátásba helyezett további kötetek gyors egymásutánban jelennek meg s mind oly jól sikerülnek, mint a bevezető rész.

Tóth Géza.

Orel Géza: A tanoncélet kapujában. Budapest, 1942, 8-r., 54 lap.

Sokan és sokszor rámutattak arra a nemzeti veszedelemre, ami abból keletkezhetik, hogy a gimnáziumnak nyújtott sok kedvezmény ebbe az iskolába csábít minden épkézláb gyermeket. Úgynevezett középosztályunk, ide számítva a nagyomas kereskedő és iparos osztályt is, akkor is gimnáziumba járattja gyermekét, ha nincs szándékában tudományos pályára nevelni őt. A középiskolából kikerült ifjak azután rendszerint alacsonyabbrendűséget látnak az ipari és kereskedői foglalkozásokban.

Az előttünk levő kis munka szerzője évtizedek óta egyik aktiv előharcosa a produktív pályákra való nevelésnek. Orel Géza a gyakorlati életre nevelésnek, a műhelynevelésnek, a gazdasági szellemre való nevelésnek szorgalmas hirdetője. A címben levő tanulmányban ismét a magyar ifjúságnak ipari és kereskedői pályákra való nevelése érdekében szólal meg. Ismételten hangoztatja a gyakorlati középiskolák nagy fontosságát. Nagyon életre való gondolata, hogy minden polgári iskola és nyolcosztályú népiskola mellett legyen egy pályaválasztó tanács és egy tanoncelhelyező és nyilvántartó iroda, ahol a szülők sok utánjárás nélkül megkaphatják a szükséges tudnivalókat. Ismerteti a szakiskolákat, közli a fölvétel föltételeit, mire képesítenek.

Nagyon alaposan ismertet 121 iparágat, milyen testi és lelki adottságokat kívánnak az egyes iparágak, az alkalmasság és alkalmatlanság föltételeit és hogy milyen elméleti ismeretekre van szüksége az illető iparosnak.

Egyik fejezetnek a címe: »Milyen kereskedő legyek?« Ebben az egyes kereskedő szakmákat ismerteti, nagy szakértelemmel közli minden egyes szakmánál az alkalmasság föltételeit.

Igen hasznos könyv, tanítók, tanárok igen jó hasznát vehetik, ha a szülők pályaválasztás kérdésében tanácsért jönnek hozzájuk.

Szenes Adolf.